

UCHWAŁA NR XVIII/123/15
Rady Miejskiej w Orzyszu
z dnia 28 grudnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Orzysza

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 1515) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) Rada Miejska uchwala co następuje:

§ 1

1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 29 października 2015 r. na Burmistrza Orzysza w przedmiocie naruszania przepisów prawa po zapoznaniu się z ustaleniami i stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Orzyszu uznaje skargę za nieuzasadnioną.
2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Orzyszu do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Adam Myka

Załącznik
Do Uchwały Nr XVIII/123/15
Z dnia 28 grudnia 2015 r.

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2015 r. do Urzędu Miejskiego w Orzyszu wpłynęła skarga na Burmistrza Gminy Orzysz Pana Zbigniewa Włodkowskiego, w której podniesiono następujące zarzuty:

1. Łamanie Konstytucji Rzeczypospolitej;
2. Łamanie art. 221 Kodeksu Postępowania Administracyjnego;
3. Łamanie art. 225 § 1 i 2 Kodeksu Postępowania Administracyjnego;
4. Nękanie skarżącego;
5. Zastraszanie;
6. Niegospodarność.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż na podstawie przytoczonych powyżej przepisów, każdemu obywatelowi przysługuje skarga na działalność organów administracji publicznej i nikt z tego tytułu nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut, zaś jednostki samorządu terytorialnego winny przeciwdziałać hamowaniu krytyki i innym działaniom ograniczającym prawo do składania skarg.

W dalszej części uzasadnienia powielił zarzuty zawarte w swoich poprzednich skargach i podtrzymał je w całości.

Skarżący podniósł także zarzut nękania i próbę zastraszania go przez Burmistrza Orzysza poprzez wystąpienie za pośrednictwem Kancelarii Prawnej z przesądowym wezwaniem do zaprzestania naruszeń dóbr osobistych. Wskazał przy tym, iż wnoszone przez niego skargi nie dotyczyły osoby Zbigniewa Włodkowskiego tylko działalności Burmistrza Orzysza. Wymienionemu zarzucił niegospodarność środków publicznych poprzez wykorzystywanie usług Kancelarii Prawnej do swoich prywatnych celów.

Skarga jest nieuzasadniona.

Skarżący poza ogólnymi wywodami w zakresie możliwości zaskarżania aktów działalności organów administracji publicznej nie wykazał, aby Burmistrz dopuścił się naruszenia prawa. Zgodnie z przytoczonym w skardze przepisem art. 225 § 1 i 2 k.p.a. nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi lub wniosku albo z powodu dostarczenia materiału do publikacji o znamionach skargi lub wniosku, jeżeli działał w granicach prawem dozwolonych. Organy państwowe, organy jednostek samorządu

terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych są obowiązane przeciwdziałać hamowaniu krytyki i innym działaniom ograniczającym prawo do składania skarg i wniosków lub dostarczania informacji - do publikacji - o znamionach skargi lub wniosku.

Natomiast w myśl art. 63 Konstytucji RP każdy ma prawo składać petycje, wnioski i skargi w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą do organów władzy publicznej oraz do organizacji i instytucji społecznych w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Tryb rozpatrywania petycji, wniosków i skarg określa ustawa (w tym przypadku ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.). W literaturze wskazuje się, że ochrona osób wnoszących skargę lub wniosek obejmuje te działania, które są zgodne z prawem. Granicą ochrony jest, więc kryterium legalności. Tym samym, zagwarantowana w komentowanym przepisie ochrona nie obejmuje działań stanowiących czyny przestępne, takie jak oszczerstwo, zniesławienie, zniewaga, ujawnienie informacji prawnie chronionych (zob. *K. Wojciechowska [w:] A. Wierzbowski, Komentarz do KPA 2015, wyd. 16, za J. Borkowski, [w:] Adamiak, Borkowski, Komentarz, 2009*).

Skoro, zatem Burmistrz Orzysza uznał, iż sformułowania użyte przez [REDAKTURA] w skargach urągają jego godności, mógł skorzystać z przewidzianych prawem środków i wystąpić ze stosownym wezwaniem do zaprzestania naruszeń dóbr osobistych. Nie ma znaczenia przy tym fakt czy zrobiłby to osobiście czy za pośrednictwem profesjonalnej Kancelarii Prawnej. Zgodnie, bowiem z treścią art. 24 § 1 w zw. z art. 23 k.c. ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba, że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Mając na uwadze powyższe, każdy w tym także Burmistrz może wystąpić za pomocą przewidzianych prawem środków celem zaprzestania naruszeń dóbr osobistych i przywrócenia stanu sprzed naruszenia. Przy czym, nie może to być traktowane, jako nękanie bądź próba zastraszania. Istotnym jest, że poczucie naruszenia dóbr osobistych jest odczuciem subiektywnym i nie ma znaczenia przy tym fakt czy zachowanie osoby trzeciej naruszało

godność konkretnej osoby czy działalności organu administracji publicznej.

Wobec powyższego, nie sposób uznać, aby zachowanie Burmistrza wzywające skarżącego do zaprzestania naruszeń jego dóbr osobistych stanowiło uchybienie ochronie zagwarantowanej obywatelom w Konstytucji RP oraz przepisom art. 225 § 1 i 2 k.p.a.

Za nieuzasadniony należy uznać zarzut niegospodarności poprzez wykorzystywanie przez Burmistrza środków publicznych na cele prywatne. Jak skarżący sam stwierdził „moje skargi nie dotyczyły osoby p. Zbigniewa Włodkowskiego tylko działalności Burmistrza Orzysza.” Z kolei obsługa prawna Gminy Orzysz, obejmuje również obsługę jej poszczególnych organów, w tym także Burmistrza Orzysza. Gdyby przyjąć tok rozumowania skarżącego, organy administracji publicznej byłyby pozbawione ochrony prawnej przed wystąpieniami osób trzecich ponad dopuszczalną krytykę, a więc takimi, które wyczerpują znamiona m.in. przestępstwa zniesławienia (art. 212 § 1 k.k.).

Co się tyczy zaś części skargi dotyczącej zarzutów zawartych w poprzednich skargach [REDACTED] wskazać należy, iż były one przedmiotem posiedzeń komisji rewizyjnych i zostały w całości uznane za nieuzasadnione. W związku, z czym, na zasadzie art. 239 § 1 k.p.a. można odstąpić od oceny ich zasadności wobec braku powołania przez skarżącego nowych okoliczności w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy, skargę z dnia 29 października 2015 r. uznać należy za nieuzasadnioną.